

4. Геннадій Стаднік Які зміни внесла адмінреформа в ДВС та чи зможуть зміни до Закону України «Про виконавче провадження» ефективно вплинути на виконання рішень судів в Україні? //Бюлетень міністерства юстиції в Україні. – 2011 р. – № 3(березень).

5. Закон України «Про звернення громадян» від 02 жовтня 1996 р. //Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/393/96>

6.

7. Кодекс Адміністративного судочинства України: чинне законодавство із змінами та допов. на 8 червня 2012 року: - К.: Алерта, 2012. – 144с.

8. Стефанів Т. В. Виконання судових рішень: «ахіллесова п'ята» сьогодення. //Актуальні питання цивільного та господарського права: Науково-практичний журнал. –2011. – №1(26). //Режим доступу: <http://www.journal.yurpayintel.com.ua/heading8/>

Н. Ломпарт

Науковий керівник – ас. Н. М. Зільник

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Сучасна світова практика в сфері економічних відносин широко застосовує аудиторські послуги у своїй діяльності. Сьогодні аудит є обов'язковою частиною функціонування ринкової економіки кожної країни. Трансформація української економіки, а саме перехід до ринкових відносин зумовлює необхідність розвитку аудиторської діяльності в нашій державі. Підприємства та організації, які виходять на ринок в умовах конкуренції, зацікавлені власники та інвестори зумовлюють стрімкий розвиток аудиту. Дослідження тенденцій розвитку аудиторського ринку в Україні тісно пов'язане з його правовим регулюванням. У 2003 році Україна прийняла міжнародні стандарти аудиту, які почали використовуватися в якості національних; період пристосування вітчизняного аудиторського ринку до міжнародних вимог потребує розробки досконалого законодавства в даній сфері. Всі ці фактори зумовлюють актуальність дослідження правових аспектів аудиторської діяльності в Україні.

Мета дослідження – правовий аналіз аудиторської діяльності в Україні. Для досягнення даної мети були поставлені такі **завдання**: 1) визначити суть поняття аудиторська діяльність; 2) виділити основні проблеми правового регулювання аудиторської діяльності в Україні; 3) виявити напрями вдосконалення аудиторського законодавства.

Аудиторські правовідносини в Україні регламентують ряд нормативно-правових актів, зокрема Господарський Кодекс, Цивільний Кодекс України, Закон України «Про аудиторську діяльність», міжнародні стандарти - Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг; Стандарти аудиту та етики Міжнародної федерації бухгалтерів; постанови Національного банку України, розпорядження Національної комісії з регулювання ринків фінансових послуг, Статут Аудиторської палати України, рішення Аудиторської палати України тощо[6].

У ст. 3 Закону України «Про аудиторську діяльність» дано визначення терміну аудиторська діяльність: «Аудиторська діяльність - підприємницька діяльність, яка включає в себе організаційне і методичне забезпечення аудиту, практичне виконання аудиторських перевірок (аудит) та надання інших аудиторських послуг»[3]. Подібне визначення надає і Господарський Кодекс України.

На реалізацію аудиторської діяльності впливають різні зовнішні фактори, такі як: стан національної економіки; політична ситуація у державі; вибір її зовнішнього вектору розвитку; рівень корупції та тіньової економіки; зміни в законодавстві; інфляційні процеси; нерівномірність розвитку економіки у регіонах; рівень економічної культури та інші[7].

Аудиторська діяльність здійснюється у формі експертиз, консультацій по веденню і відновленню бухгалтерського обліку та фінансової звітності, оцінки стану фінансово-господарської діяльності та інших видів економіко-правового забезпечення господарської діяльності суб'єктів господарювання[8]. Офіційним регулятором вітчизняного аудиту є Аудиторська палата України, яка створюється і функціонує як незалежний самостійний орган і є юридичною особою, що вирішує важливі питання у сфері методологічного й організаційного управління аудитом в Україні[10].

Незважаючи на стрімкий розвиток аудиторської галузі, існує досить багато законодавчих проблем пов'язаних з аудиторською діяльністю, зокрема:

- неузгодженість чинних нормативно-правових актів, що регламентують аудиторську діяльність в Україні;
- наявність невирішених питань щодо термінів проведення аудиту;
- оприлюднення перевіреної фінансової звітності у випадку обов'язкового аудиту;
- необхідності страхування ризиків аудиторської діяльності[11].

Подібні прогалини в аудиторському законодавстві, призводять до численних проблем на практиці, суттєво знижують якість аудиту та призводять до невідповідності аудиторських послуг в Україні вимогам світової спільноти. Дані питання потребують негайно реагування з боку держави; ряд законодавчих актів в сфері аудиторської діяльності повинен бути доопрацьований, адже досконале правове регулювання аудиторської діяльності призведе до зростання не лише кількості наданих аудиторських послуг, а й до підвищення їх якості.

Отже, сучасний розвиток української економіки сприяв стрімкому розвитку аудиторської діяльності, однак даний процес характеризується наявністю правових прогалин в сфері аудиту. Вдосконалення української аудиторської нормативно-правової бази сприятиме зростанню якості ринку аудиторських послуг в Україні.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. –Х.: ФО-П Стеценко І. І., 2011. - 48 с.
2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року //Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/go/436-15>
3. Закон України «Про аудиторську діяльність» від 22 квітня 1993 року //Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3125-12>
4. Вінник О. М. Господарське право: Навч. посібник.– К.:Атіка,2009. –768 с.
5. Косак В. М. Науково-практичний коментар Господарського кодексу України. – К.: Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2010. - 672 с.
6. Кравчук С. Є. Господарське право: Навч. посібник. – К.: Кондор, 2009. – 264 с.
7. Лесько Ю. О. Стан та проблеми здійснення аудиторської діяльності в Україні //Режим доступу: http://www.confcontact.com/20111019/4_lesko.php
8. Науково-практичний коментар Господарського кодексу України: 2-е вид., перероб. і допов. / За заг. ред. Г. Л. Знаменського, В. С. Щербини; Кол. авт.: О. А. Беляневич, О. М. Вінник, В. С. Щербина та ін. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 720 с.
9. Редько, О. Ю. Перспективи розвитку національного аудиту в Україні //Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/VSunU/2008_10_2/redko.pdf
10. Сучасний стан і проблеми вітчизняного аудиту. Калінська Т. А. //Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/biznes/2010_3/2010/03/100318.pdf
11. Терещенко К. С., Кондратьєв В. О. Проблеми правового регулювання аудиторської діяльності в Україні //Режим доступу: http://www.rusnauka.com/9_DN_2010/Pravo/61528.doc.htm
12. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова редколегії) та інші. – К.: «Українська енциклопедія», 1998. – Т. 2 - 744 с.

О. Мальярчук

Науковий керівник – к.ю.н., доц. І. М. Паньонко

ОСОБЛИВОСТІ ПІДВІДОМЧОСТІ ГОСПОДАРСЬКИХ СПОРІВ

Як суспільне явище спір є протиріччям, викликає різні думки про декілька або одне явище, предмет. Спори можуть бути різноманітними: політичними, суспільними, сімейними, трудовими і т. п. Серед усіх спорів особливе місце займають правові, предметом яких є права та обов'язки суб'єктів правовідносин.

На думку О. Бринцева, назвати спори господарськими, виходячи з нормативного визначення господарської діяльності, не можна, оскільки вони виникають під час діяльності, що не є господарською.

Питання полягає в тому, чи притаманні господарському спору специфічні ознаки, що відмежовують його від інших правових спорів та які ці ознаки. Такі науковці, як Т. Абова, В. Тадевосян та І. Побірченко вважають конституційною ознакою господарського спору його господарську сутність. Розгляд таких спорів віднесено до підвідомчості господарських судів[4, с. 72].

Підвідомчість - це визначена законом сукупність повноважень господарських судів стосовно розгляду справ, які належать до їхньої компетенції.

При визначенні підвідомчості господарських спорів господарським судом беруться до уваги такі правові ознаки:

- 1) характер правовідносин, що є предметом спору;
- 2) склад учасників спору (суб'єктний склад);
- 3) територіальне розміщення учасників спору[2, с. 196].

Господарським судам підвідомчі майнові та немайнові господарські спори. Найбільша кількість спорів виникає у процесі виконання договорів. Значна питома вага припадає на вирішення справ у спорах, що пов'язані з укладанням, зміною чи розірванням господарських договорів, і на справи про визнання господарюючих суб'єктів банкрутами. Господарським судам також доводиться розглядати заяви про визнання недійсними актів державних та інших органів нормативного (обов'язкового для невизначеного кола осіб) чи ненормативного